

“मीठे बच्चे – बाबाको दृष्टि हृद र बेहदबाट पनि पर जान्छ, तिमी पनि हृद (सत्ययुग), बेहद (कलियुग) बाट पर जानु छ ।”

प्रश्न:- सर्वश्रेष्ठ ज्ञान रत्नको धारणा कुन बच्चाहरूलाई राम्ररी हुन्छ ?

उत्तर:- जसको बुद्धियोग एक बाबाको साथमा छ, पवित्र बनेका छन्, उनलाई यी रत्नहरूको धारणा राम्ररी हुन्छ । यस ज्ञानको लागि शुद्ध पात्र चाहिन्छ । उल्टो-सुल्टो संकल्प पनि बन्द हुनुपर्छ । बाबाको साथमा योग लगाउँदा-लगाउँदा पात्र सुन समान बन्छ, तब रत्न अडिन सक्छ ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूलाई रूहानी बाबा बसेर दिनहुँ सम्झाउनुहुन्छ । यो त बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- ज्ञान, भक्ति र वैराग्यको यो सृष्टि-चक्र बनेको छ । बुद्धिमा यो ज्ञान रत्न रहनुपर्छ । तिमी बच्चाहरूलाई हृद र बेहदबाट पर जानु छ । बाबा त हृद र बेहदबाट पर हुनुहुन्छ । त्यसको पनि अर्थ बुझ्नुपर्छ । रूहानी बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ । यो विषय (टपिक) मा पनि सम्झाउनुपर्छ- ज्ञान, भक्ति र त्यसपछि हुन्छ वैराग्य । ज्ञानलाई भनिन्छ दिन, जबकि नयाँ दुनियाँ हुन्छ । त्यसमा यो भक्ति अज्ञान हुँदैन । त्यो हो हृदको दुनियाँ किनकि त्यहाँ धेरै कम हुन्छन् । फेरि विस्तारै-विस्तारै वृद्धि हुँदै जान्छ । आधा समयपछि भक्ति शुरू हुन्छ । त्यहाँ संन्यास धर्म हुँदै हुँदैन । संन्यास वा त्याग हुँदैन । फेरिपछि सृष्टिको वृद्धि हुन्छ । माथिबाट आत्माहरू आउँदै जान्छन् । यहाँ वृद्धि भइरहन्छ । हृदबाट शुरू हुन्छ, बेहदमा जान्छ । बाबाको त हृद र बेहदबाट पर दृष्टि जान्छ । जान्नुहुन्छ- हृदमा कति थोरै बच्चाहरू हुन्छन् फेरि रावण राज्यमा कति वृद्धि हुन्छ । अब तिमीलाई हृद र बेहदबाट पनि पर जानु छ । सत्ययुगमा कति सानो दुनियाँ हुन्छ । त्यहाँ संन्यास वा वैराग्य आदि हुँदैन । पछि द्वापरदेखि लिएर फेरि अरू धर्म शुरू हुन्छ । संन्यास धर्म पनि हुनेछ जसमा घरबारको संन्यास गर्छन् । सबैले जान्नु त पर्छ नि । त्यसलाई भनिन्छ हठयोग, हृदको संन्यास । केवल घरबार छोडेर जंगलमा जान्छन् । द्वापरबाट भक्ति शुरू हुन्छ । ज्ञान त हुँदैन । ज्ञान अर्थात् सत्ययुग, त्रेता सुख । भक्ति अर्थात् अज्ञान, दुःख । यो राम्ररी सम्झाउनुपर्छ फेरि दुःख र सुखबाट पर जानु छ । हृद, बेहदभन्दा पर । मनुष्य जाँच गर्छन् नि । कहाँसम्म समुद्र छ, आकाश छ । धेरै कोसिस गर्छन् तर अन्त्य पाउन सक्दैनन् । हवाइजहाजमा जान्छन् । त्यसमा पनि त्यति तेल चाहियो जो फेरि फर्केर आउन सकियोस् । धेरै टाढासम्म जान्छन् तर बेहदमा जान सक्दैनन् । हृदसम्म नै जान्छन् । तिमी त हृद, बेहदभन्दा पर जान्छौ । अहिले तिमी जान्दछौ- पहिला नयाँ दुनियाँमा हृद हुन्छ । धेरै कम मनुष्य हुन्छन् । त्यसलाई सत्ययुग भनिन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान हुनुपर्छ नि । यो ज्ञान अरू कसैमा छैन । तिमीलाई सम्झाउनेवाला बाबा हुनुहुन्छ जो बाबा हृद र बेहदभन्दा पर हुनुहुन्छ । उहाँ सिवाय अरू कसैले सम्झाउन सक्दैनन् । रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य सम्झाउनुहुन्छ अनि फेरि भन्नुहुन्छ- यसभन्दा पनि पर जाऊ । त्यहाँ त केही पनि रहँदैन । जतिसुकै टाढा गए पनि त्यहाँ आकाशै आकाश छ । यसलाई भनिन्छ हृद बेहदभन्दा पर । कसैले अन्त्य पाउन सक्दैनन् । भन्छन् बेअन्त । बेअन्त भन्न त सहज छ तर अन्तको अर्थ बुझ्नुपर्छ । अहिले तिमीलाई बाबाले समझ दिनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- मैले हृदलाई पनि जान्दछु, बेहदलाई पनि जान्दछु । फलानो फलानो धर्म फलानो फलानो समयमा स्थापना भएका हुन् ! दृष्टि जान्छ सत्ययुगको हृद तर्फ अनि कलियुगको बेहद तर्फ । फेरि हामी त्यसभन्दा पर जानेछौं जहाँ केही छैन । सूर्य, चन्द्रमा भन्दा पनि माथि हामी जान्छौं, जहाँ हाम्रो शान्तिधाम, स्वीट होम छ । हुन त सत्ययुग पनि स्वीट होम हो । त्यहाँ शान्ति पनि छ भने राज्य-भाग्य सुख पनि छ- दुवै छ । घर गयौ भने त्यहाँ केवल शान्ति छ । सुखको नाम लिँदैनन् । अहिले तिमीले शान्ति पनि स्थापना गरिरहेका छौ र सुख-शान्ति पनि स्थापना गरिरहेका छौ । त्यहाँ त शान्ति पनि हुन्छ, सुखको राज्य पनि हुन्छ । मूल वतनमा त सुखको कुरा हुँदैन ।

आधा कल्प तिम्रो राज्य चल्छ फेरि आधा कल्पपछि रावणको राज्य आउँछ । अशान्ति हुन्छ नै ५ विकारबाट । २५०० वर्ष तिमीले राज्य गर्छौं फेरि २५०० वर्षपछि रावण राज्य हुन्छ । उनीहरूले त लाखौं वर्ष लेखेका छन् । एकदम बुद्ध बनाएका छन् । पाँच हजार वर्षको कल्पलाई लाखौं वर्ष भन्नु बुद्धपना भनिन्छ नि । अलिकति पनि सभ्यता छैन । देवताहरूमा कति दैवी सभ्यता थियो । त्यो अहिले असभ्यता भइसकेको छ केही जान्दैनन् । आसुरी गुण आएको छ । पहिले तिमी पनि केही जान्दैनथ्यौ । काम कटारी चलाएर आदि-मध्य-अन्त्य दुःखी बनाइदिन्छन् त्यसैले तिनीहरूलाई भनिन्छ रावण सम्प्रदाय । देखाइएको छ- रामले बाँदर सेना लिए । अब रामचन्द्र त्रेताका त्यहाँ फेरि

बाँदर कहाँबाट आए ? अनि फेरि भनिन्छ रामकी सीतालाई चोरियो । यस्ता कुरा त त्यहाँ हुँदैन । जीव, जनावर आदि ८४ लाख योनीहरू जति यहाँ छन् त्यति सत्ययुग, त्रेतामा कहाँ हुन्छन् र ! यो बेहदको सारा ड्रामा बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ । बच्चाहरू धेरै दूरदर्शी (दुरादेशी) बन्नुपर्छ । पहिले तिमीलाई केही पनि थाहा थिएन । मनुष्य भएर पनि नाटकलाई जान्दैनन् । अब तिमी जान्दछौ— सबैभन्दा ठूला को हुन् ? उँचभन्दा उँच भगवान् । श्लोकमा गायन छ— *उँचा तेरा नाम...* । यो तिमी बाहेक अरू कसैको बुद्धिमा छैन । तिमीहरू मध्ये पनि नम्बरवार छन् । बाबा हद र बेहदको दुवै रहस्य सम्भाउनुहुन्छ । त्यो भन्दा पर केही पनि छैन । त्यो हो तिम्रो रहने स्थान, जसलाई ब्रह्माण्ड पनि भनिन्छ । जसरी यहाँ तिमी आकाश तत्त्वमा बसेका छौ, यसमा केही देखिन्छ र ? रेडियोमा भनिन्छ आकाशवाणी । अब यो आकाश त बेअन्त छ । अन्त्य पाउन सकिँदैन । त्यस्तै आकाशवाणी भन्नाले मनुष्यले के बुझ्छन् र ! यो जुन मुख छ त्यो हो पोलार (आकाश) । मुखबाट आवाज निस्कन्छ । यो त साधारण कुरा हो । मुखबाट आवाज निस्कनु जसलाई आकाशवाणी भनिन्छ । बाबाले पनि आकाशद्वारा वाणी चलाउनुपर्छ । तिमी बच्चाहरूलाई आफ्नो सारा रहस्य पनि बताउनुभएको छ । तिमीलाई निश्चय हुन्छ । धेरै सहज छ । जसरी हामी आत्मा हौं त्यस्तै बाबा पनि परम आत्मा हुनुहुन्छ । सबैभन्दा उँच आत्मा हुनुहुन्छ नि । सबैलाई आ-आफ्नो पार्ट मिलेको छ । सबैभन्दा उच्च भगवान् फेरि प्रवृत्ति मार्गका युगल मेरु । फेरि नम्बरवार माला हेर कति सानो छ फेरि सृष्टि वृद्धि हुँदा-हुँदा कति ठूलो हुन्छ । कति करोड दानाहरू अर्थात् आत्माहरूको माला हुन्छ । यो सबै हो पढाइ । बाबाले जे सम्भाउनुहुन्छ त्यसलाई राम्ररी बुद्धिमा धारण गर । वृक्षको विस्तार त तिमीले सुनिरहन्छौ, बीज माथि छ । यो भेराइटी वृक्ष हो । यसको आयु कति छ । वृक्ष वृद्धि हुँदै जान्छ । सारा दिन बुद्धिमा यो रहोस् । यस सृष्टिरूपी कल्प-वृक्षको आयु बिल्कुल एक्यूरेट छ । ५ हजार वर्षभन्दा एक सेकेण्ड पनि फरक हुन सक्दैन । तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा अहिले कति धेरै ज्ञान छ, जो धेरै मजबुत छन् । मजबुत तब हुन्छन् जब पवित्र हुन्छन् । यस ज्ञानलाई धारण गर्नको लागि सुनको बर्तन चाहिन्छ । फेरि यति सहज हुन्छ जति बाबालाई सहज छ । फेरि तिमीलाई पनि भनिन्छ मास्टर नलेजफुल । फेरि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार मालाका दाना बन्नेछौ । यस्ता-यस्ता कुरा बाबा सिवाय कसैले पनि सम्भाउन सक्दैन । यो आत्माले पनि सम्भाइरहेको छ । बाबा पनि यस तनद्वारा सम्भाउनुहुन्छ, न कि देवताहरूको शरीरद्वारा । बाबा एकै पटक आएर गुरु बन्नुहुन्छ, फेरि बाबालाई नै पार्ट खेल्नुपर्छ । ५ हजार वर्षपछि आएर पार्ट खेल्नुहुन्छ ।

बाबाले सम्भाउनुहुन्छ उँचभन्दा उँच म हुँ । फेरि छन् मेरु । जो आदिमा महाराजा-महारानी हुन्छन्, तिनै फेरि गएर अन्त्यमा आदि देव, आदि देवी बन्छन् । यो सारा ज्ञान तिम्रो बुद्धिमा छ । तिमीले जहाँ गएर सम्भाए पनि आश्चर्य मान्नेछन् । यिनले त ठीक भन्छन् । मनुष्य सृष्टिका बीजरूप नै ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ । उहाँ सिवाय अरू कसैले पनि ज्ञान दिन सक्दैन । यी सबै कुरा धारण गर्नुपर्छ तर बच्चाहरूलाई धारणा हुँदैन । छ त धेरै सहज । कुनै कठिन छैन । एक त यसमा यादको यात्रा चाहिन्छ, जुन फेरि पवित्र बर्तनमा रत्न टिक्न सकोस् । यो सबैभन्दा श्रेष्ठ रत्न हो । बाबा त जौहारी थिए । धेरै राम्रा हीरा मणिक आदि आयो भने चाँदीको डब्बामा कपास आदिमा राम्रोसँग राख्थे । जो कसैले देखे पनि भन्नेछन् यो त बडो फस्टक्लास चीज छ । यो पनि यस्तै हो । राम्रो चीज राम्रो पात्रमा शोभायमान हुन्छ । तिम्रो कानले सुन्छ । उसमा धारणा हुन्छ । पवित्र छ, बुद्धियोग बाबासँग छ भने धारणा राम्रो हुन्छ । नत्र सबै निस्कन्छ । आत्मा पनि कति सानो छ । उसमा कति ज्ञान भरिएको छ । कति राम्रो शुद्ध पात्र चाहिन्छ । कुनै संकल्प पनि नउठोस् । उल्टो-सुल्टो संकल्प सबै बन्द हुनुपर्छ । सबै तर्फबाट बुद्धियोग हटाउनु छ । मसँग योग लगाउँदै-लगाउँदै पात्र सुन समान बनाऊ जसमा रत्न अडिन सकोस् । फेरि अरूलाई दान गरिरहनेछौ । भारतवर्षलाई महादानी भनिन्छ, उनीहरूले धन दान त धेरै गर्छन् । तर यो हो अविनाशी ज्ञान रत्नको दान । देह सहित जति कुरा छन् ती सबै कुरा छोडेर एकको साथमा बुद्धियोग रहोस् । हामी त एक बाबाका हौं, यसमा नै मेहनत लाग्छ । लक्ष्य-उद्देश्य (एम-अब्जेक्ट) त बाबा बताउनुहुन्छ । पुरुषार्थ गर्नु बच्चाहरूको काम हो । अहिले नै यति उँच पद पाउन सक्छौ । कुनै पनि उल्टो-सुल्टो संकल्प वा विकल्प नआओस् । बाबा नै ज्ञानका सागर, हद- बेहदभन्दा पर हुनुहुन्छ । सबै कुरा बसेर सम्भाउनुहुन्छ । तिमी जान्दछौ— बाबाले हामीलाई देख्नुहुन्छ । तर म त हद-बेहदभन्दा पर, माथि जान्छु । म हुँ पनि त्यहीँको निवासी । तिमी पनि हद बेहदबाट पार जाऊ । संकल्प-विकल्प केही नआओस् । यसमा मेहनत चाहिन्छ । गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल फूल समान बन्नु छ । (*हथ कार डे दिल यार डे*) हातबाट कर्म गर दिल बाबामा लगाऊ । गृहस्थी त धेरै छन् । गृहस्थी जति धारण गर्छन् त्यति घरमा (सेन्टरमा) रहने बच्चाहरू गर्दैनन् । सेन्टर

चलाउने, मुरली सुनाउने पनि फेल हुन्छन् तर पढ्नेहरू उँच जान्छन् । पछि गएर तिमीलाई सबै कुरा थाहा हुनेछ । बाबा बिल्कुल ठीक बताउनुहुन्छ । हामीलाई जसले पढाउँथे उनलाई मायाले खायो । महारथीलाई मायाले एकदम हप गरिदियो । छैनन् । मायावी विश्वासघाती (ट्रेटर) बन्छन् । बेलायतमा पनि विश्वासघाती (ट्रेटर) बन्छन् । कहाँ-कहाँ गएर शरण लिन्छन् । जो शक्तिशाली हुन्छन् त्यस तर्फ जान्छन् । यस समय त विनाश सामुन्ने छ । त्यसैले धेरै शक्तिशालीको साथमा जान्छन् । अहिले तिमीले जान्दछौ— बाबा नै शक्तिशाली हुनुहुन्छ । बाबा हुनुहुन्छ सर्वशक्तिमान् । हामीलाई सिकाउँदा-सिकाउँदा सारा विश्वको मालिक बनाइदिनुहुन्छ । त्यहाँ सबै कुरा मिल्छ । कुनै अप्राप्त वस्तु हुँदैन, जसको प्राप्तिको लागि हामीले पुरुषार्थ गर्नपरोस् । त्यहाँ कुनै यस्तो चीज हुँदैन जो तिम्रो पासमा नहोस् । त्यो पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार पद पाउँछन् । बाबा सिवाय यस्ता कुरा कसैले जान्दैनन् । सबै छन् पुजारी । छन त ठूला-ठूला शंकराचार्य आदि छन्, बाबा उनीहरूको महिमा पनि सुनाउनुहुन्छ । पहिला पवित्रताको तागतबाट भारतवर्षलाई राम्रोसँग थमाउनको लागि निमित्त बन्छन् । त्यो पनि जब सतोप्रधान हुन्छन् । अहिले त तमोप्रधान छन् । उनमा के तागत छ र ! तिमी जुन पुजारी थियौ तिमीले नै अहिले फेरि पूज्य बन्ने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ । अहिले तिम्रो बुद्धिमा सारा ज्ञान छ । बुद्धिमा धारणा गर अनि अरूलाई सम्झाउँदै गर । बाबालाई पनि याद गर । बाबाले नै सारा वृक्षको रहस्य सम्झाउनुहुन्छ । बच्चाहरू यस्ता मीठा पनि बन्नुपर्छ । युद्ध हो नि । मायाको तुफान पनि धेरै आउँछ । सबै सहन गर्नुपर्छ । बाबाको यादमा रह्यौ भने तुफान पनि सबै जान्छन् । हातमलाईको खेल बताउँछन् नि । मुहलरा राख्थे अनि माया गइहाल्थ्यो । मुहलरा निकाल्यो भने माया आउँथ्यो । लज्जावती झार हुन्छ नि । हात लगायो भने ओइलाउँछ । माया बडो बलवान् छ, यति उच्च पढाइ पढ्दा-पढ्दै बस्दा-बस्दै गिराइदिन्छ । त्यसैले बाबाले सम्झाइरहनुहुन्छ— आफूलाई भाइ-भाइ सम्झ तब हद बेहदबाट पार जानेछौ । शरीर नै नभएपछि फेरि दृष्टि कहाँ जान्छ । यति मेहनत गर्नु छ, सुनेर निराश हुनु हुँदैन । कल्प-कल्प तिम्रो पुरुषार्थ चल्छ र तिमीले आफ्नो भाग्य प्राप्त गर्छौ । बाबा भन्नुहुन्छ— पढेको सबै बिस, बाँकी जुन कहिल्यै पढेका छैनौ त्यो सुन र याद गर । उसलाई भनिन्छ भक्तिमार्ग । तिमी राजर्षि हो नि । जटा (केश) खुला होस् अनि मुरली चलाऊ । साधु-सन्त आदि जो सुनाउँछन् त्यो सबै हो मनुष्यको मुरली । यो हो बेहदका बाबाको मुरली । सत्ययुग-त्रेतामा त ज्ञान मुरलीको आवश्यकता हुँदैन । त्यहाँ न ज्ञानको न भक्तिको आवश्यकता हुन्छ । यो ज्ञान तिमीलाई मिलेको छ यस संगम युगमा, जुन बाबा नै दिनेवाला हुनुहुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बुद्धिमा ज्ञान रत्न धारणा गरेर दान गर्नु छ । हद बेहदबाट पार यस्तो स्थितिमा रहनु छ जसले गर्दा कहिल्यै पनि उल्टो-सुल्टो संकल्प वा विकल्प नआओस् । हामी आत्मा भाइ-भाइ हौं, यही स्मृति रहोस् ।
- २) मायाको तुफानबाट बच्नको लागि मुखमा बाबाको यादको मुहलरा राख्नुपर्छ । सबै कुरा सहन गर्नुपर्छ । लज्जावती जस्तो बन्नु हुँदैन । मायाबाट हार खानु छैन ।

वरदानः— **लौकिक अलौकिक जीवनमा सधैं न्यारा बनेर परमात्म साथको अनुभवद्वारा नष्टोमोहा भव**

सधैं न्यारा रहनेहरूको निशानी हो प्रभु प्यारको अनुभूति र जति प्यार हुन्छ त्यति साथ रहनेछौ, अलग हुँदैनौ । प्यार त्यसलाई भनिन्छ जो साथ रहन्छ । जब बाबा साथमा हुनुहुन्छ भने सबै बोझ बाबालाई दिएर स्वयम् हल्का बन, यही विधि हो नष्टोमोहा बन्ने । तर पुरुषार्थको विषयमा ‘सदा’ शब्दलाई अन्डरलाइन गर लौकिक र अलौकिक जीवनमा सधैं न्यारा बन तब सधैं साथको अनुभव हुनेछ ।

स्लोगनः— विकाररूपी सर्पलाई आफ्नो शैया बनायौ भने सहजयोगी बन्नेछौ ।